

mandato 22. 11. 2021 r.

Łódź, dnia 22 listopada 2021 r.

*Kancelaria Radcy Prawnego Natalia Liškiewicz
Radca prawny Natalia Liškiewicz
93-588 Łódź, ul. Skrzywana 6
Tel.: 790-404-575*

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY KANCELARIA	
wpt. dnia	25. 11. 2021
Nr wg EZD	

**Trybunał Konstytucyjny
al. Jana Chrystiana Szucha 12A
00-918 Warszawa**

Skarżący:

C N

**- reprezentowany przez radcę prawnego
Natalię Liškiewicz
nr wpisu na listę radców prawnych OIRP w Łodzi
ŁD-2184
Kancelaria Radcy Prawnego Natalia Liškiewicz
93-588 Łódź, ul. Skrzywana 6**

Sygn., akt: Ts 186/21

UZEPĘLNIENIE BRAKÓW FORMALNYCH SKARGI KONSTYTUCYJNEJ

Działając w imieniu C N , na mocy udzielonego mi pełnomocnictwa, wobec doręczenia mi w dniu 15 listopada 2021 r. zarządzenia z dnia 4 listopada 2021 r. obejmującego wezwanie do uzupełnienia braków formalnych skargi konstytucyjnej z dnia 18 czerwca 2021 r., niniejszym:

- 1) w załączeniu składam poświadczony za zgodność z oryginałem odpis pełnomocnictwa zawierający jednoznaczne określenie skarżącego (wraz z 4 kopiami poświadczonymi za zgodność z oryginałem);
- 2) w załączeniu składam poświadczony za zgodność z oryginałem:

- a) kopie pozwu G S.A. przeciwko C N z marca 2013 r. w sprawie o sygn. akt (wraz z 4 kopiami poświadczonymi za zgodność z oryginałem);
- b) kopie uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego w Ł z lutego 2020 r. (wraz z 4 kopiami poświadczonymi za zgodność z oryginałem);
- c) kopie uzasadnienia postanowienia Sądu Apelacyjnego w Ł z listopada 2020 r. (wraz z 4 kopiami poświadczonymi za zgodność z oryginałem);

3) udokumentuję datę doręczenia postanowienia, o którym mowa w pkt 2) lit c) poprzez załączenie dowodu doręczenia przesyłki nr ;

4) wyjaśniam, że:

- a) złożona kopia pozwu skarżącego z dnia stycznia 2016 r. nie ma znaczenia w sprawie, pozew został złożony omyłkowo w miejsce pozwu G przeciwko C N , o którym mowa w pkt 2) lit. a) powyżej;
- b) art. 8 Konstytucji w przedmiotowej skardze konstytucyjnej nie jest wzorcem kontroli w postępowaniu, stąd niniejszym doprecyzuję *petitum* skargi kasacyjnej z dnia 18 czerwca 2021 r. w ten sposób, że wskazuję, iż wzorcami kontroli zaskarżonego przepisu art. 401¹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r.- Kodeks postępowania cywilnego (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1575, 1578, 2320, z 2021 r. poz. 11; dalej: k.p.c.) są art. 45 ust. 1 Konstytucji RP w zw. z art. 77 ust. 2 Konstytucji RP i w zw. z art. 2 Konstytucji RP, art. 9 Konstytucji RP w zw. z art. 87 ust. 1 Konstytucji i art. 91 ust. 2 Konstytucji RP; oraz art. 32 ust. 1 w zw. z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP.

5) wskazuję, że:

- a) **Skarżący został pozbawiony prawa do Sądu** (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP w zw. z art. 77 ust. 2 Konstytucji RP i w zw. z art. 2 Konstytucji RP, art. 9 Konstytucji RP w zw. z art. 87 ust. 1 Konstytucji i art. 91 ust. 2 Konstytucji RP; oraz art. 32 ust. 1 w zw. z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) **z uwagi na brak możliwości wznowienia postępowania cywilnego na podstawie zaskarżonego przepisu** wobec zaniechania legislacyjnego jakim jest brak wprowadzenia przez polskiego ustawodawcy do procedury cywilnej przepisu wskazującego rozstrzygnięcie organu międzynarodowego działającego na podstawie umowy międzynarodowej ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską jako podstawy do skargi o wznowienie postępowania sądowego – **co pozbawiło go prawa dostępu do sądu na etapie nadzwyczajnego środka zaskarżenia oraz zapewnienia mu na tym etapie wszechstronnego i starannego zbadania okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia**

sprawy, tj. prawa przedstawiania i obrony swoich racji, przy uwzględnieniu orzeczenia TSUE, w którym na skutek pytania prejudycjalnego, doszło do zakwestionowania dotychczasowej praktyki stosowania prawa przez polskie sądy, a która to praktyka – w sprawie Skarżącego – stanowiła przyczynę braku zaskarżenia prawomocnego nakazu zapłaty w sprawie o sygn. akt ;

b) w sprawie zaskarżony przepis w zakresie w jakim nie przewiduje możliwości wznowienia prawomocnie zakończonego postępowania cywilnego na skutek rozstrzygnięcia organu międzynarodowego działającego na podstawie umowy międzynarodowej ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską (w tym na skutek orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wydanego w trybie pytania prejudycjalnego) narusza prawo Skarżącego do sądu, tj. art. 45 ust. 1 Konstytucji RP w zw. z art. 77 ust. 2 Konstytucji RP i w zw. z art. 2 Konstytucji RP, art. 9 Konstytucji RP w zw. z art. 87 ust. 1 Konstytucji i art. 91 ust. 2 Konstytucji RP; oraz art. 32 ust. 1 w zw. z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, jako że:

- wobec zasady pierwszeństwa prawa wspólnotowego wobec prawa krajowego i odmowy stosowania prawa krajowego niezgodnego z prawem wspólnotowym (rozumianego szeroko, również jako odmowy uwzględniania dotychczasowej wykładni prawa stosowanej przez sądy krajowe wobec stwierdzonej przez TSUE sprzeczności z prawem takiej praktyki) miał prawo oczekiwać od władzy prawa do sądu na etapie nadzwyczajnego środka zaskarżenia wobec obowiązujących w demokratycznym państwie prawa: czytelności, przejrzystości i poszanowania zasad systemowych gwarantujących ochronę praw człowieka i własności;
- wobec zasady równości oraz braku jakichkolwiek racjonalnych powodów dla różnicowania podstaw wznowienia postępowania w postępowaniu cywilnym oraz postępowaniu sędow-administracyjnym, brak wyraźnego przepisu wskazującego rozstrzygnięcie organu międzynarodowego działającego na podstawie umowy międzynarodowej ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską jako podstawy do skargi o wznowienie postępowania sądowego.

Z daleko idącej ostrożności w zakresie w jakim Wysoki Trybunał wzywa mnie do wskazania wolności lub praw naruszonych przez skarżony przepis podaję, że w sprawie zaskarżony przepis w zakresie w jakim nie przewiduje możliwości wznowienia prawomocnie zakończonego postępowania cywilnego na skutek rozstrzygnięcia organu międzynarodowego działającego na podstawie umowy międzynarodowej ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską (w tym na skutek orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wydanego w trybie pytania prejudycjalnego) narusza prawo Skarżącego do powoływania się na zasady ogólne prawa międzynarodowego oraz prawo Unii Europejskiej, do którego stosowania Polska zobowiązała przystępując do zobowiązań międzynarodowych, a których nieprzestrzeganie (nie włączenie do polskiego systemu krajowego) doprowadziło

do pozbawienia Skarżącego prawa do sądu na etapie nadzwyczajnego środka zaskarżenia, przy uwzględnieniu orzecznictwa TSUE, naruszając tym samym de facto art. 45 ust. 1 Konstytucji RP w zw. z art. 9 Konstytucji RP w zw. z art. 87 ust. 1 Konstytucji i art. 91 ust. 2 Konstytucji RP.

W załączeniu:

- pełnomocnictwo szczególne (załącznik nr 1)
- pozew w sprawie o sygn. akt (załącznik nr 2);
- uzasadnienie postanowienia Sądu Okręgowego w Ł z lutego 2020 r. wydanego w sprawie o sygn. akt (załącznik nr 3);
- uzasadnienie postanowienia Sądu Apelacyjnego w Ł z listopada 2020 r. sygn. akt (załącznik nr 4);
- koperta, w której doręczono Skarżącemu postanowienie Sądu Apelacyjnego w Ł z 11.2020 r. sygn. akt wraz z uzasadnieniem i wydruk śledzenia przesyłki (załącznik nr 5);
- pięć odpisów pisma wraz z załącznikami

RADCA PRAWNY

Natalia Liśkiewicz